

Výročí 50 let:

Ing. Jaroslav Bačina

Narodil se v roce 1969 v Pardubicích. V roce 1993 dokončil studium oboru Geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Po studiích nastoupil na katastrální úřad v Pardubicích na pozici vedoucího skupiny digitalizace souboru popisných informací, kde působil až do roku 1999. Poté pracoval až do roku 2005 na Zeměměřickém a katastrálním inspektorátu v Pardubicích. Během tohoto období současně vykonával pětiměsíční staž na Českém úřadě zeměměřickém a katastrálním, kterou dokončil v roce 2002. Od roku 2005 působí na Katastrálním úřadě pro Královéhradecký kraj, nejprve jako vedoucí technického útvaru a následně od roku 2009 jako jeho ředitel.

Výročí 55 let:

Ing. Robert Šinkner, MBA

Narodil se 9. 10. 1964 v Českých Budějovicích. Po maturitě na gymnáziu dokončil v roce 1988 studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. V roce 1994 získal úřední oprávnění zeměměřického inženýra podle § 13 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 200/1994 Sb. a v roce 2001 zkompletoval sadu oprávnění získkem úředního oprávnění Ministerstva obrany České republiky podle § 13 odst. 1 písm. d) téhož zákona. V roce 2004 dokončil studium na Sheffield Hallam University a na Masarykově ústavu vyšších studií ČVUT a získal titul MBA. Od roku 1988 pracoval v Provozu geodetických prací Výstavby jaderné elektrárny Temelín, od roku 1995 ve firmě Gefos, s. r. o., která se v roce 1998 transformovala na akciovou společnost GEFOS, a. s. V roce 2003 se stal jedním ze spolumajitelů této společnosti, když již od roku 2000 vykonával funkci člena a pak až do roku 2018 i místopředsedy představenstva. V GEFOS, a. s. postupně zastával pozice zeměměřiče, vedoucího střediska, obchodního ředitele a ředitele oblasti až do doby vzniku společnosti TKP geo, s. r. o., kterou od dubna roku 2018 až dosud vlastní a též řídí jako jednatel. Od roku 2009 je externím učitelem geodézie na Katedře techniky a aplikovaných věd (nyní Katedře stavebnictví) Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích. Od roku 2004 je členem ČSCK a tím i členem FIG (Mezinárodní federace zeměměřičů). V ČSCK vykonává pozici člena i místopředsedy Rady. V roce 2006 se stává Národním delegátem do Komise 10 - FIG (ekonomika a řízení stavebnictví), kterou v letech 2011-2014 vede jako její volený předseda (první Čech v dlouholeté historii FIG na této pozici). Pravidelně se s firmou nebo osobně účastní společenského i odborného života v České republice (člen asociací czBIM, UAVA, APG, APSPÚ a CAGI) i v zahraničí (Kongresy, Pracovní týdny a Regionální konference FIG). V listopadu 2019 získal s firmou TKP geo, s. r. o. Národní cenu za společenskou odpovědnost, vyhlášenou Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky.

Výročí 60 roků:

Ing. Hedviga Májovská

Narodila se 25. 12. 1959 v Lučenci. Po absolvování oboru geodézie a kartografie na Stavební fakultě Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1983 nastúpila do Geodetického ústavu, n. p. Bratislava (od 1. 7. 1989 Geodetický podnik, š. p., a od 1. 1. 1991 Geodetický a kartografický ústav – GKÚ) do útvaru technickej prípravy a riadenia výroby (od 1. 1. 1991 odbor technicko-ekonomickej prípravy), kde pracovala na príprave vykonávacích projektov. Od 1. 8. 1993, ako vedúca oddelenia vecných úloh odboru koordinácie vecných úloh, vykonávala projektovú prípravu geodetických činností GKÚ. Od 1. 6. 1999 do 31. 12. 1999 bola vo funkcii vedúcej oddelenia štátnych hraníc a od 1. 1. 2000 do 31. 8. 2003 bola vedúcou odboru koordinácie a dokumentácie. 1. 9. 2003 bola poverená a 1. 1. 2004 do 10. 3. 2008 vymenovaná za riaditeľku GKÚ Bratislava. V tomto období sa zaslúžila o prípravu, realizáciu a prevádzkovanie portálu „Kataster nehnuteľností“ na internete a o budovanie Slovenskej priestorovej observačnej služby. Po odchode z GKÚ sa od 19. 5. 2008 zamestnala vo firme Luka & Bramer Group, a. s., kde ako projektová manažérka a manažérka vonkajších vzťahov riadila projekty v oblasti investičnej výstavby a realít. Tu pôsobila do apríla 2010. Od 7. 10. 2010 do 30. 6. 2012 vykonávala funkciu predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (ÚGKK SR). Pod jej vedením ÚGKK SR pokračoval v realizácii projektov elektronizácie služieb v rezorte v rámci operačného programu Informatizácia spoločnosti, zefektívnil sa výkon štátnej správy zredukovaním počtu zamestnancov na správach katastra a uskutočnila sa výmena prijímačov na 25 staniách Slovenskej priestorovej observačnej služby. 1. 12. 2012 nastúpila na Miestny úrad mestskej časti Bratislava-Ružinov ako referentka stavebného úradu, kde vyhotovovala rozhodnutia o umiestnení stavby, stavebné povolenia a kolaudačné rozhodnutia na stavby a iné súvisiace činnosti. Od 7. 1. 2014 bola poverená vedením tohto stavebného úradu.

Ing. Petr Sádovský

Narodil se 23. 10. 1959 v Semilech. V letech 1975 až 1979 studoval na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze. Po roční praxi na Středisku geodézie (SG) v Hradci Králové pokračoval ve studiu na VŠ a v roce 1984 ukončil studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. V letech 1992 a 1993 pak ještě absolvoval doplňkové studium „Právní vztahy k nemovitostem“ na Masarykově univerzitě v Brně. Od ukončení studia na vysoké škole pracuje v resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. V letech 1984 až 1986 v oddělení evidence nemovitostí (EN) na SG v Hradci Králové, v roce 1987 v provozu mapování Geodézie Pardubice, s. p., dále opět na SG v Hradci Králové – v letech 1989 a 1990 jako asistent ředitele a vedoucí SG. Od května 1990 do konce roku 1998 byl vedoucím oddělení EN a později katastru nemovitostí (KN). V letech 1999 až 2010 byl ředitelem Katastrálního úřadu, od roku 2004, v souvislosti s organizační změnou, Katastrálního pracoviště v Hradci Králové. Od 1. 7. 2010 se na stejném pracovišti věnuje obnově operátu KN, včetně všech prací souvisejících s pozemkovými úpravami. Je aktivně činný v pobočce Východní Čechy ČSCK.

Výročie 65 rokov:

Ing. Daniela Lvončíková

Narodila sa 20. 12. 1954 v Skalici. Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1979 nastúpila do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Žilina, oddiel mapovania v Liptovskom Mikuláši. V roku 1987 sa stala vedúcou oddielu mapovania v Banskej Bystrici. V tejto funkcii pokračovala aj po zmene organizačnej štruktúry v roku 1991 v Krajskej správe geodézie a kartografie v Banskej Bystrici a v rokoch 1995 a 1996 bola vedúcou oddielu nového mapovania. V roku 1996 prešla do Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, do odboru inšpektorátu (od roku 1997 odbor katastrálnej inšpekcie – OKI) ako inšpektorka na obnovu katastrálneho operátu. Od 11. 2. 2004 do 4. 10. 2007 bola vedúcou oddelenia inšpekcie obnovy katastrálneho operátu a ostatných úloh OKI a od 5. 10. 2007 inšpektorkou pre obnovu katastrálneho operátu a ostatných úloh OKI. Od 1. 5. 2008 do 31. 3. 2018 bola štátnym radcom referátu spravovania a aktualizácie katastra nehnuteľností, informačného systému geodézie, kartografie a katastra a štandardizácie geografického názvoslovia OKI. Do dôchodku odišla 1. 4. 2018.

Ing. Eva Pankuchová

Narodila sa 15. 10. 1954 v Liptovskej Sielnici (okres Liptovský Mikuláš). Po absolvovaní odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1978 nastúpila do Geodézie, n. p., Žilina, oddiel evidencie nehnuteľností (EN) v Liptovskom Mikuláši. Tu vykonávala viaceré druhy prác v oblasti EN. V prácach EN pokračovala aj od roku 1988 v Geodézii, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Bratislava, detašované pracovisko oddielu EN v Novom Meste nad Váhom, ktoré od roku 1991 bolo detašovaným pracoviskom Strediska geodézie Trenčín Správy geodézie a kartografie v Bratislave. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 bola vedúcou detašovaného pracoviska Správy katastra Nové Mesto nad Váhom Katastrálneho úradu v Bratislave. Od 24. 7. 1996 do 31. 12. 2001 bola vedúcou katastrálneho odboru Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom. Od 1. 1. 2002 do 30. 9. 2013 bola riaditeľkou Správy katastra Nové Mesto nad Váhom Katastrálneho úradu v Trenčíne. Od 1. 10. 2013 je vedúcou katastrálneho odboru Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom.

Ing. Vladimír Stromček

Narodil sa 7. 10. 1954 vo Višňovom (okres Žilina). Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1979 nastúpil (1. 8.) do Geodézie, n. p., Žilina. Najskôr ako vedúci meračskej čaty vykonával mapovacie práce. V rokoch 1983 a 1984 pracoval v útvere riadenia a kontroly akosti ako vedúci referent kontroly. Od roku 1985 vykonával funkciu vedúceho oddielu mapovania a od roku 1987 zástupcu vedúceho prevádzky mapovania. V roku 1988 bol poverený vedením oddielu evidencie nehnuteľností v Čadci. Pri uvedených prácach a vykonávaných funkciách získal odborný rozhľad a praktické skúsenosti. Od začiatku roku 1989 vykonával funkciu technického námestníka

riaditeľa Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Žilina. 1. 10. 1989 bol na základe výsledkov volieb zamestnancov Geodézie, š. p., vymenovaný za riaditeľa Geodézie, š. p., Žilina. Od 1. 5. 1992 je riaditeľom Geodézie Žilina, a. s., kde je zároveň aj predsedom predstavenstva. Je jedným zo zakladajúcich členov Komory geodetov a kartografov (KGK). Od jej založenia 22. 3. 1996 do 10. 3. 2000 bol predsedom disciplinárnej komisie a od 11. 3. 2000 do 28. 3. 2014 predsedom jej predstavenstva. Od tohto dátumu je členom predstavenstva KGK. Bol členom komisie na obhajoby diplomových prác študijného odboru geodézia a kartografia na SvF Slovenskej technickej univerzity (STU) a čestným členom vedeckej rady SvF STU. V roku 2004 bol ocenený dekanom SvF STU v Bratislave Plaketou profesora Gála za dlhoročnú spoluprácu a podporu SvF a za členstvo vo vedeckej rade SvF.

Ing. Dagmar Ševčíková

Narodila sa 9. 12. 1954 v Opavě. Po absolvovaní tamního gymnázia studovala obor geodézie a kartografie na Vysokém učení technickém FAST v Brně. Studium ukončila v roce 1978 a ihned nastoupila do resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního na Středisko geodézie v Opavě. Pracovala postupně v odděleních mapování, kartografie a výpočetních prací, v útvaru řízení kontroly a jakosti prací, od roku 1994 pak v odboru katastru nemovitostí. V roce 2005 byla jmenována ředitelkou Katastrálního pracoviště Opava Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj. Do důchodu odešla 1. 1. 2014.

Výročí 75 let:

Ing. František Beneš, CSc.

Narodil se 8. 10. 1944 ve vesnici Brsina (okres Příbram). Po studiu na SVVŠ v Sedlčanech absolvoval v roce 1967 geodeticko-astronomickou specializaci oboru geodézie a kartografie na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze. Externí aspiranturu ukončil na těžce škole v roce 1978 obhajobou práce „Korelace v nivelaci“. V letech 1975 a 1976 externě studoval na Matematicko-fyzikální fakultě UK v postgraduálním kurzu „Numerické metody a programování“. 1. 7. 1967 nastoupil na Středisko geodézie ve Voticích, okres Benešov. Po roční vojenské službě na VAAZ v Brně (1967 a 1968) až do roku 2002 pracoval v Zeměměřickém úřadu (ZÚ) a v jeho předchůdcích: jako technik a vedoucí polní měřické skupiny v nivelaci a geodetické astronomii, v letech 1972 až 1980 byl vedoucím oddělení v provozu nivelace, od roku 1981 do roku 1984 vedoucím provozu triangulace a mapování, v letech 1985 až 1990 náměstkem ředitele Geodetického a kartografického podniku, v letech 1991 až 1994 vedoucím technického odboru ZÚ a v období 1995 až 2002 vedoucím odboru nivelace a gravimetrie. Od roku 2002 byl na jedno volební období poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (ČR), kde byl místopředsedou Výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj a životní prostředí. V červnu roku 2006 se vrátil do ZÚ, od 1. 5. 2007 do 31. 10. 2009 byl ředitelem Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, v. v. i., ve Zdíbech, který získal v roce 2007 Českou Hlavu v kategorii Industrie. Od 1. 11. 2009 je v důchodu a do 30. 6. 2017 pracoval v ZÚ jako odborný referent. Od 1. 1. 2007 do

30. 6. 2016 byl vedoucím redaktorem GaKO. Po celou dobu odborné praxe se zabývá oblastmi základní geodézie, geodynamiky a informačních systémů. Autorsky se podílel mj. na projektech mezinárodních opakovaných nivelací ve východní Evropě (1974 až 1979), Modernizace geodetických základů ČSFR (1990) a vzniku Základní geodynamické sítě ČR (1995). Byl statutárním zástupcem ČR pro evropskou výškovou síť – EUVN z roku 1997. Pracoval v Komisi akademií věd pro geodézii jako člen odborné sekce pro geodynamiku a pro recentní pohyby v poddolovaných oblastech (1974 až 1988), od roku 1995 byl členem EUREF – subkomise IAG pro Evropu. Podílel se na tvorbě technických předpisů, publikoval dosud přes 80 odborných prací z geodézie, katastru nemovitostí (KN), geodynamiky a informatiky a přes 400 příspěvků z oblasti informatiky, KN, lokalizace a bydlení. V letech 1992 až 2010 byl členem Zastupitelstva Městské části Praha 8, od roku 2006 je členem Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení. Kromě toho byl pětadvacet let trenérem, vedoucím a funkcionářem v házené a ledním hokeji, od roku 2011 je čestným členem TJ Bohemians Praha. V období let 1988 až 1990 byl předsedou Českého výboru společnosti geodézie a kartografie ČSVTS, v letech 2007 až 2012 členem předsednictva ČSVTS, v letech 2004 až 2018 byl členem Rady ČSGK. V roce 2008 získal ocenění Osobnost roku Komory geodetů a kartografů. Působil na Fakultě aplikovaných věd ZČU v Plzni (člen Oborové rady oboru Geomatika). Na FSV ČVUT v Praze je členem Státní zkušební komise pro závěrečné zkoušky doktorského studia a komise pro obhajoby bakalářských a diplomových prací oboru geodézie a kartografie. Je citován v encyklopediích Kdo je kdo v ČR (2005) a Hübners Who is Who (od roku 2003). Viz také GaKO 65/107, 2019, č. 10, s. 251-252.

Doc. Ing. Jozef Čizmár, PhD.

Narodil sa 1. 12. 1944 v Moravskom Svätom Jáne (okres Senica). Odbor geodézie a kartografia skončil na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1968 a nastúpil do Kartografie, n. p., Bratislava. Tu bol v rokoch 1969 a 1970 vedúcim oddelenia organizácie a riadenia výroby a po jeho zrušení vykonával funkciu zástupcu vedúceho oddelenia prípravy výroby (1971 a 1972). V roku 1972 prešiel na Katedru mapovania a pozemkových úprav (KMPÚ) SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako odborný asistent. V roku 1981 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied a za docenta pre odbor geodézie bol vymenovaný v roku 1992. 1. 2. 1997 bol vymenovaný za vedúceho KMPÚ SvF STU. Túto funkciu vykonával do 31. 1. 2011. V rokoch 1991 až 1997 bol členom Akademického senátu, v rokoch 1994 až 1997 členom vedeckej rady SvF STU a v rokoch 1995 až 2002 členom pracovnej skupiny akreditačnej komisie pre geodéziu a kartografiu. Ďalej bol členom spoločnej komisie pre vedný odbor kartografia a geoinformatika pri Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a členom komisie teoretickej kartografie Medzinárodnej kartografickej asociácie. Od 19. 10. 1995 do 8. 9. 2011 bol predsedom Výkonného výboru Kartografickej spoločnosti Slovenskej republiky (SR). V pedagogickej a vo vedeckovýskumnej činnosti sa zamerával na oblasť kartografickej tvorby a reprodukcie a geoinformatiky. Je autorom a spoluautorom 4 dočasných vysoko-

školských učebníc (skript), 7 interných pomôcok, 89 odborných a vedeckých prác (z toho 7 v zahraničí), ako aj autorom textu publikácie „Samuel Mikovíni – významný slovenský inovátor“ (Bratislava, Centrum VTI SR 2013). Referoval na domácich a medzinárodných konferenciách a seminároch. Popri pedagogickej činnosti sa aktívne zapájal do riešenia výskumných úloh (VÚ). Bol zodpovedným riešiteľom 3 grantových projektov, 6 VÚ a spoluriešiteľom 8 VÚ. V posledných dvoch grantových projektoch sa zamerával na problematiku protipovodňovej ochrany a protipovodňového rizika s cieľom tvorby záplavových máp. Bol školiteľom doktorandov (4 obhájili dizertačné práce) a mal úspešnú spoluprácu s praxou. V roku 2004 bol dekanom SvF STU v Bratislave ocenený Plaketou profesora Gála za dlhoročnú pedagogickú, vedeckovýskumnú a publikačnú činnosť a za príspevok k rozvoju KMPÚ. Do dôchodku odišiel 31. 8. 2014.

Výročie 80 rokov:

Ing. Ladislav Gargalovič

Narodil sa 16. 11. 1939 v Sabinove. Po skončení zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1962 nastúpil do Geodetického ústavu v Bratislave (od 1. 1. 1991 Geodetický a kartografický ústav Bratislava). Tu prešiel rôznymi druhmi prác (nivelácia, triangulácia, gravimetria) a rozličnými stupňami riadenia od vedúceho meračskej čaty, cez vedúceho oddielu a prevádzky, námestníka riaditeľa (1986 a 1987), po riaditeľa (1988 až 30. 4. 1991). Od 1. 5. 1991 do 30. 4. 1992 bol vedúcim odboru technicko-ekonomickej prípravy výroby, od 1. 5. 1992 do 31. 12. 1997 vedúcim oddelenia triangulácie a gravimetrie odboru geodetických základov a od 1. 1. 1998 do 31. 5. 2000 vedúcim oddelenia Štátnej gravimetrickej siete odboru geodetických základov. V rokoch 1971 až 1976 sa v rámci mnohostrannej vedecko-technickej spolupráce geodetických služieb bývalých socialistických štátov zúčastňoval medzinárodných gravimetrických prác. V rokoch 1972 až 1975 absolvoval prvý beh postgraduálneho štúdia odboru geodézie a kartografia na SvF SVŠT. V rokoch 1977 až 1987 aktívne pracoval v 4. komisii geodetickej služby bývalého Česko-Slovenska. Je publikačne činný a je nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 6. 2000.

Ing. Juliana Laudová

Narodila sa 10. 10. 1939 v Košiciach. Po skončení Priemyselnej školy stavebnej a zememeračskej v Košiciach v roku 1958 nastúpila 1. 2. 1960 do Oblastného ústavu geodézie a kartografie (neskôr Ústav geodézie a kartografie a Oblastný ústav geodézie) v Bratislave. V roku 1966 popri zamestnaní skončila zememeračské inžinierstvo na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. 1. 1. 1973 prešla do Geodézie, n. p. (od 1. 7. 1989 š. p.), Bratislava, kde vykonávala rôzne funkcie na úseku automatizácie. V roku 1977 skončila kurz pre automatizáciu spracovania údajov a v roku 1978 absolvovala automatizovaný systém riadenia. Od 1. 5. 1992 do 14. 4. 1996 vykonávala funkciu vedúcej útvaru kontroly, rozvoja a riadenia výroby Geodézie Bratislava, a. s. Od 15. 4. 1996 do 31. 12. 2002 bola

tajomníčkou kancelárie Komory geodetov a kartografov v Bratislave. Bola aktívnou zlepšovateľkou. Významná bola jej činnosť vo vedecko-technickej spoločnosti. V rokoch 1993 až 2002 bola organizačným garantom Slovenských geodetických dní. Je nositeľkou viacerých významenání. Do dôchodku odišla 1. 1. 2003.

Ing. Emil Tóth

Narodil sa 20. 12. 1939 v Kuzmiciach (okres Trebišov). Odbor zeme-meračského inžinierstva skončil na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1963. 1. 10. 1964 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Prešove, kde ako vedúci meračskej čaty vykonával práce polohopisné, výškopisné, evidencie nehnuteľností (EN) a vyhotovoval geometrické plány. V prácach EN a vyhotovovaní geometrických plánov pokračoval aj od 1. 1. 1968 do 31. 12. 1972 ako vedúci rájónu Strediska geodézie Sečovce (pre okres Trebišov) Oblastného ústavu geodézie v Bratislave. Od 1. 1. 1973 do 31. 12. 1976, ako pracovník Geodézie, n. p., Prešov, vykonával funkciu vedúceho meračskej čaty na tvorbe základnej mapy veľkej mierky (ZMVM). 1. 1. 1977 prešiel do Krajskej správy geodézie a kartografie v Košiciach ako samostatný referent na tvorbu ZMVM a od roku 1982 ako vedúci Strediska geodézie Trebišov. V rokoch 1983 až 1986 absolvoval postgraduálne štúdium odboru geodézia a kartografia na SvF SVŠT. Od 1. 1. 1993 do 23. 7. 1996 bol riaditeľom Správy katastra Trebišov Katastrálneho úradu v Košiciach a od 24. 7. 1996 do 31. 3. 1998 bol vedúcim katastrálneho odboru Okresného úradu v Trebišove. 1. 5. 1998 do 31. 12. 2000 prešiel do Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako inšpektor na spravovanie a aktualizáciu katastrálneho operátu odboru katastrálnej inšpekcie. Ako dôchodca vykonával činnosť súdneho znalca z odboru geodézia a kartografia. 16. 2. 2004 sa vrátil do Správy katastra Trebišov Katastrálneho úradu v Košiciach do funkcie riaditeľa, ktorú vykonával do 31. 12. 2004. Do dôchodku odišiel 1. 1. 2001.

Výročí 85 let:

Prof. RNDr. Jozef Krcho, DrSc.

Narodil sa 6. 11. 1934 v Čičmanoch (okres Žilina). Po skončení štúdia geografickej kartografie na Geologicko-geografickej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe, v rámci ktorého navštevoval aj prednášky z geodézie a fotogrametrie na Českom vysokom učení technickom, nastúpil v roku 1958 do Kartografického a reprodukčného ústavu v Modre-Harmónii (okres Pezinok), kde pracoval vo funkcii zodpovedného redaktora do roku 1962. V tomto roku prešiel na Katedru fyzickej geografie Prírodovedeckej fakulty (PríF) Univerzity Komenského (UK) v Bratislave ako odborný asistent na kartografiu. Vedeckú hodnosť kandidáta vied získal v roku 1972 a za docenta pre odbor kartografia bol vymenovaný v roku 1979. V roku 1985 sa stal vedúcim oddelenia kartografie Katedry fyzickej geografie a kartografie PríF UK a v roku 1991 získal vedeckú hodnosť doktora geografických vied. Od 1. 2. 1991 do 31. 1. 1997 vykonával akademickú funkciu dekana PríF UK. V roku 1992 bol vymenovaný za profesora pre odbor kartografia. Ako dekan PríF UK venoval veľkú pozornosť modernizá-

cii výučby a v roku 1993 založil, následne vybudoval a viedol Katedru kartografie, geoinformatiky a dialkového prieskumu Zeme PríF UK. Jej vedúcim bol do 31. 8. 1996 a od 1. 9. 1998 do 31. 8. 2002 bol školiteľom doktorandov, predsedom komisií na obhajoby doktorských a doktorských dizertačných prác z vedných odborov kartografia a geoinformatika a členom vedeckých rád PríF UK, Stavebnej fakulty Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a UK. V rokoch 2000 až 2002 bol poradcom ministra pôdohospodárstva SR na informatizáciu rezortu a vybudovanie integrovaného informačného systému rezortu. Mal rozsiahlu prednáškovú (doma a najmä v zahraničí) činnosť. Popri pedagogickej činnosti sa aktívne zapájal do riešenia výskumných úloh (v Bratislave spolupracoval s organizáciami: Dopravoprojekt; Geodetický ústav, n. p.; Výskumný ústav geodézie a kartografie; Slovenský hydrometeorologický ústav). V rokoch 1991 až 1996 bola PríF UK, pod jeho záštitou, vedeckým garantom monitoringu vplyvu sústavy vodných diel Gabčíkovo-Nagymaros na životné prostredie v oblasti Dunaja. Výsledky sa využili aj pre Medzinárodný súdny dvor v Haagu (Holandsko). Je autorom 7 monografií a autorom alebo spoluautorom 78 odborných a vedeckých prác. Okrem iného rozpracoval aj teóriu komplexného digitálneho modelu reliéfu a jeho interdisciplinárnych aplikácií. Čitatelia časopisu Geodetický a kartografický obzor ho poznajú ako autora viacerých článkov. Je nositeľom mnohých významenání. Do dôchodku odišiel 30. 6. 2004.

Pplk. Ing. Vlastimil Rybenský

Narodil se 14. 10. 1934 v Prosetíně (okres Chrudim). 1. 9. 1949 nastoupil do Vojenského výchovného střediska při Vojenském zeměpisném ústavu (VZÚ) v Praze, dále absolvoval topografický směr Žejnicko-technického učiliště v Litoměřicích a nastoupil v roce 1955 jako kartograf do Vojenského kartografického ústavu v Banské Bystrici. V roce 1967 ukončil studium na katedře geodézie a kartografie na Vojenské akademii v Brně. V roce 1968 nastoupil do VZÚ. Postupně prošel řadou funkcí až po náčelníka vojenského geografického odboru. V roce 1988 byl jmenován zástupcem náčelníka VZÚ a pověřen kontrolou tvorby speciálních map, geografických a dalších produktů ústavu. V roce 1992 dosáhl penzijního věku a odešel do zálohy. Nadále působil jako civilní zaměstnanec ve složkách Armády České republiky (AČR), v letech 1995 až 2001 byl odborným pracovníkem v oddělení historického archivu Topografické služby AČR a poté do roku 2003 na Hlavním úřadě vojenské geografie. Těžištěm jeho odborného působení v Topografické službě byla vojenská geografie. Značnou měrou se zasloužil o vývoj speciálních map a podílel se i na tvorbě nové koncepce topografických map. Je zakládajícím a aktivním členem Sdružení přátel vojenské zeměpisné služby. Podílel se na činnosti klubu seniorů v České asociaci sportu pro všechny.

Ing. Emil Štěpán

Narodil se 29. 12. 1934. V roce 1958 ukončil studium geodézie a kartografie na ČVUT v Praze, kde v roce 1975 absolvoval postgraduální studium. V resortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního na Středisku geodézie v Pelhřimově pracoval od roku 1958, nejprve jako technik, v roce 1971 se stal jeho vedoucím. Po organizačních

změnách v resortu byl ředitelem Katastrálního úřadu v Pelhřimově až do 31. 12. 1996. Na tomto úřadě pracoval až do září 2003.

Výročí 90 rokov:

Ing. Vlastimil Vyhnaněk

Narodil sa 23. 11. 1929 v Javorníku (okres Hodonín – Česká republika). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva (špecializácia fotogrametrická) na Vojenskej technickej akadémii Antonína Zápotockého v Brne v roku 1954 nastúpil do Československých štátnych dráh (ČSD) – Správa dráhy v Olomouci. Tu zaviedol fotogrametrické metódy a zorganizoval fotogrametrický oddiel Meračko-dokumentáčnej kancelárie, ktorého sa stal v roku 1960 vedúcim. V roku 1965 bol vymenovaný do funkcie náčelníka Geodetickej kancelárie, neskôr Strediska železničnej geodézie (SŽG). Absolvoval trojsemestrálne štúdium v Ústrednom dopravnom inštitúte v Prahe (1970 a 1971). V decembri 1977 prešiel do Východnej dráhy v Bratislave, kde od roku 1985 do 30. 6. 1990 bol vedúcim geodeticko-majetkovoprávneho oddelenia ČSD – Oblastného riaditeľstva v Bratislave. Ako dôchodca pracoval od 1. 9. 1990 do 30. 11. 1991 v SŽG v Bratislave vo funkcii vedúci geodet, ďalej od 1. 12. 1991 v Slovenskej správe letísk v geodetickom útvere, kde viedol majetkovoprávnu agendu a od 1. 2. 1996 do 30. 6. 1997 vykonával funkciu vedúceho útvaru a hlavného geodeta. Je autorom 10 zlepšovacích návrhov, z toho 7 sa využíva v praxi železničnej geodézie. Má významný podiel na tvorbe technických predpisov pre geodéziu a kartografiu v doprave. Prácu železničných geodetov popularizoval v časopisoch resortu dopravy a výsledky zavádzania nových technológií v časopise Geodetický a kartografický obzor a v zborníkoch z rôznych podujatí vedecko-technickej spoločnosti. Je nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 7. 1990.

B l a h o ť e l á m e !

Z ďalších výročí pripomínáme:

Ing. Boris Betko

Narodil sa 24. 11. 1934 v Uhorskej Vsi (okres Liptovský Mikuláš). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1958 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie a kartografie (neskôr Ústav geodézie a kartografie a Inžinierska geodézia, n. p.) v Žiline. Najskôr pracoval na zakladaní jednotnej evidencie pôdy a neskôr na prácach topografického mapovania ako vedúci oddielu. 1. 1. 1973 bol vymenovaný za vedúceho Strediska geodézie Liptovský Mikuláš Krajskej správy geodézie a kartografie v Banskej Bystrici. Od 1. 1. 1993 do 31. 12. 1994 vykonával funkciu riaditeľa Správy katastra Liptovský Mikuláš Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici. Bol autorom 5 zlepšovacích návrhov. Bol odborníkom v oblasti obnovy katastrálneho operátu a vedenia katastra nehnuteľností a mal zásluhu na

rozvoji týchto prác v rámci okresu. Bol nositeľom rezortného vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 1. 1995. Zomrel 20. 10. 2010 v Liptovskom Mikuláši.

Fridrich Dávid Fuchs

Narodil sa 31. 12. 1799 v Levoči. Študoval v Levoči, v Debrecíne (Debrecen) a v roku 1821 absolvoval Institutum geometricum v Pešti. Ako geodet, lesník pre pripravovanú mapu Tatier vykonával barometrické a trigonometrické merania (1860). Bol autorom prvého sprievodcu po Tatrách (Die Central – Karpathen mit den nächsten Voralpen – Pešť 1863) a viacerých článkov. Bol tiež jedným z prvých ochranárov tatranskej prírody. Zomrel 6. 10. 1874 v Levoči.

Generál Josef Churavý

Narodil se 27. 10. 1894 v Olomouci. Zahájil studium na České vysoké škole technické, kde stačil absolvovat čtyři semestry. Po vypuknutí první světové války absolvoval školu pro důstojníky dělostřelectva v záloze a odešel v srpnu 1915 na ruskou frontu. Zde se po dvou měsících dostal do zajetí. V listopadu 1917 se přihlásil do legií, účastnil se bojů na nikolajevské frontě, později sloužil jako velitel čety a baterie v Irkutsku a jako učitel důstojnické školy v Sljudance. V únoru 1920 se vrátil v hodnosti poručíka do vlasti. V dubnu 1920 byl přidělen na Hlavní štáb Československé armády v Praze, v roce 1931 nastoupil na Válečnou školu jako pedagog a profesor taktiky dělostřelectva. Tento předmět vyučoval externě i poté, co od roku 1934 působil ve Vojenském zeměpisném ústavu (VZÚ). Před druhou světovou válkou byl náčelníkem skupiny ředitelství opevňovacích prací, po obsazení Sudet se stal zástupcem velitele VZÚ. V době počátku německé okupace ukryl před nacisty důležité geografické materiály. Za to byl v roce 1940 v nepřítomnosti odsouzen k trestu smrti. Za nacistické okupace byl jednou z nejvýznamnějších postav II. odboje. Byl zapojen ve vedení odbojové organizace Obrana národa. Působil dva roky v ilegality. V říjnu 1941 byl zatčen gestapem a 30. 6. 1942 popraven na kobylišké střelnici v Praze. Po skončení 2. světové války byl Josef Churavý posmrtně vyznamenán Československým válečným křížem a povýšen do hodnosti brigádního generála. V roce 2013 propůjčil prezident republiky Miloš Zeman jeho jméno vojenskému geografickému a hydrometeorologickému úřadu v Dobrušce.

Doc. Ing. Štefan Juráni

Narodil sa 28. 12. 1909 v Trnove (okres Martin). Po absolvovaní Vysokej školy poľnohospodárskej v Brne v roku 1936 pôsobil v Bratislave v Štátnych výskumných ústavoch poľnohospodárskych a v Ústrednom kontrolnom a skúšobnom ústave poľnohospodárskom. Pracoval vo vedúcich funkciách i ako riaditeľ. 1. 9. 1956 bol vymenovaný za docenta pre odbor rastlinná výroba a v roku 1957 prišiel na Katedru mapovania a pozemkových úprav Fakulty inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave, kde ako docent pôsobil až do 28. 2. 1977. Bol aktívnym účastníkom Slovenského národného povstania a nositeľom vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 3. 1977. Zomrel 23. 10. 1988 v Bratislave.

Prof. Ing. Josef Kabeláč, CSc.

Narodil se 13. 10. 1929 v Jičíně. Od mládí se zajímal o astronomii. Bezprostředně po absolvování zeměměřického studia na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze v roce 1952 se stal asistentem katedry vyšší geodézie. Kandidátskou práci obhájil roku 1966, habilitační práci v roce 1969; tématy prací bylo užití astrografie v geodézii. Docentem pro obor geodetické astronomie a geofyziky byl jmenován v roce 1978, profesorem roku 1991. Po skončení pedagogického působení prof. E. Buchara převzal přednášky geodetické astronomie, které rozšířil o moderní základy kosmické geodézie. V tomto oboru byl i školitelem vědeckých aspirantů a doktorandů a řešitelem výzkumných úkolů. Je autorem více než 100 odborných prací a přednášek včetně skript, které došly uznání tuzemské i zahraniční odborné veřejnosti. Spolupracoval s Astronomickým ústavem Akademie věd, přednášel na Západočeské univerzitě v Plzni a na Vysoké škole báňské - Technické univerzitě Ostrava, pro které též připravil skripta. Je citován nejen v českých biografických slovnících (1992, 1998) ale i v prestižních britských a amerických biografických publikacích (2000 Outstanding Scientists of the 20th Century, Cambridge, The International Directory of Distinguished Leadership). Zemřel 6. 1. 2008. Viz také GaKO 35/77, 1989, č. 11, s. 267.

Ing. Josef Klíma

Narodil se 3. 10. 1914. V roce 1958 přešel z Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Praze na katedru geodézie a pozemkových úprav Fakulty stavební ČVUT. Své bohaté praktické zkušenosti využíval jako odborný asistent při výchově nových inženýrů, plně se věnoval zkvalitňování výuky a prohlubování znalostí studentů. Během své aktivní činnosti na fakultě soustavně spolupracoval s praxí, aktivně působil v tělesné výchově. Do důchodu odešel roku 1979, zemřel v roce 1989 v Praze.

Ing. Pavol Kontra, PhD.

Narodil sa 20. 12. 1949 v Sírniku (okres Trebišov). Po skončení odboru geodézia a kartografia (GaK) na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1973 nastúpil do Vojenského kartografického ústavu (VKÚ) Banská Bystrica, od roku 1974 VKÚ Harmanec. Tu prešiel rôznymi stupňami riadenia, a to: revízor máp, vedúci oddelenia kartografickej výroby, samostatný referent technického rozvoja (1976 až 1981), vedúci odboru technického a investičného rozvoja (1981 až 1990), ekonomický námestník riaditeľa (1990 až 1992) a od 1. 6. 1992 riaditeľ štátneho podniku (š. p.). Zaslúžil sa o pretransformovanie vojenského š. p. na súkromnú kartografickú a polygrafickú spoločnosť VKÚ, akciová spoločnosť, Harmanec a od 1. 2. 2002 do 30. 6. 2013 bol generálnym riaditeľom. Pod jeho vedením sa VKÚ, akciová spoločnosť, stala vydavateľstvom máp a produkčnou a polygrafickou spoločnosťou s vlastnou výrobnotechnickou základňou. V roku 1987 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied. Je autorom a spoluautorom 21 odborných prác, ktorých ťažiskom je najmä podnikanie v kartografii a autorské právo. Aktívne pracoval v Kartografickej spoločnosti Slovenskej republiky (od 9. 9. 1999 do 4. 9. 2003 bol podpredsedom výkonného výboru) a vo Zväze polygrafie na Slovensku (člen výkonného výboru). Bol čle-

nom komisie na obhajoby diplomových prác študijného odboru GaK SvF Slovenskej technickej univerzity (STU) v Bratislave a členom priemyselnej rady SvF STU. Do dôchodku odišiel 1. 7. 2013. Zomrel 6. 12. 2017.

Ing. Zoltán Kotzig, prom. ekonóm

Narodil sa 24. 12. 1914 v Kočovciach (okres Nové Mesto nad Váhom). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Českej vysokej škole technickej v Brne v roku 1936 pracoval v Katastrálnych meračských úradoch v Novom Meste nad Váhom a v Nitre. Po roku 1945 pôsobil v Bratislave, a to v Štátnom plánovacom a štatistickom úrade, v rokoch 1949 až 1959 v Slovenskej plánovacej komisii a v rokoch 1959 až 1960 v Správe geodézie a kartografie na Slovensku (SGKS) ako predseda. Po územnej reorganizácii SGKS prešiel do Ústrednej správy geodézie a kartografie (ÚSGK) v Prahe, ako prvý námestník predsedu ÚSGK. V rokoch 1961 až 1963 absolvoval štúdium národohospodárskeho plánovania na Vysokej škole ekonomickej v Prahe. V roku 1968 sa vrátil do Bratislavy, kde pracoval v rokoch 1969 až 1970 ako vedúci oddelenia lesného a vodného hospodárstva Ministerstva financií SSR, neskôr v rokoch 1970 až 1972 ako riaditeľ Slovenskej kartografie, n. p. a od roku 1972 do 28. 2. 1974 ako vedúci Odborového strediska vzdelávania pracujúcich Výskumného ústavu geodézie a kartografie. Bol nositeľom vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 3. 1974. Zomrel 19. 12. 1978 v Bratislave.

Ing. Ondřej Krčmář

Narodil se 9. 11. 1884 ve Zbýšově u Slavkova (okres Brno-venkov). Působil u úřadu pro Agrární operace v Brně a v roce 1920 byl povolán k rozhraničovací práci (delimitaci čs. státních hranic). Na ČVUT v Praze byl docentem pro agrární operace. Od roku 1937 byl přednostou nivelačního oddělení ministerstva veřejných prací. Byl velmi agilním funkcionářem ve Spolku čs. zeměměřičů a publikoval řadu článků v různých technických časopisech (v letech 1910 až 1948). Historicky jsou zvlášť cenná jeho pojednání týkající se účasti čs. zeměměřičů při stanovení státních hranic ČSR po 1. světové válce. Zemřel 19. 8. 1948 v Praze.

Ing. Josef Křovák

Narodil se 12. 10. 1884 v Pečkách (okres Nymburk). V letech 1905 až 1944 působil ve státní zeměměřické službě, nejprve v různých katastrálních úřadech v Čechách, v letech 1916 až 1918 v triangulační kanceláři ve Vídni. Od roku 1918 do roku 1942 působil na ministerstvu financí, kde se zasloužil o založení triangulační kanceláře. V letech 1942 až 1944 pracoval v Zeměměřickém úřadu Čechy a Morava. Vypracoval původní metodu pro zaměření velkých trigonometrických sítí, propracoval zobrazovací metodu pro čs. mapovací práce, spolupracoval na novém katastrálním zákonu. Sestavil četné tabulky pro geodetické výpočty, např. Dvanáctimístné logaritmické tabulky trigonometrických funkcí (1928), Koeficienty pro výpočet druhých interpoláčnických členů (1928). Na počátku dvacátých let 20. století vytvořil zobrazení, jež odvodil pro potřeby vytvoření nové a přesnější trigonometrické sítě na území tehdejšího Československa. Jedná se o dvojité konformní kuželové zobrazení v obecné poloze. Navržené

kartografické zobrazení při převodu obrazu zemského povrchu do roviny v co možná nejmenší míře zkresluje úhly a vzdálenosti na území tehdejšího státu. Od roku 1922 bylo používáno jako prozatímní a od roku 1933 jako definitivní. Je základem pro soustavu roviných souřadnic systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK). Zavedeno bylo katastrálním zákonem č. 177/1927 Sb. Pro Českou republiku je S-JTSK závazným referenčním systémem dle nařízení vlády č. 116/1995 Sb., pro Slovenskou republiku pak podle vyhlášky ÚGKK SR č. 300/2009 Z. z., kterou se vykonává zákon č. 215/1995 Z. z. Zemřel 3. 9. 1951 ve Škvorci (okres Praha-východ). Viz také GaKO 30/72, 1984, s. 303.

Ing. Zdenko Matula

Narodil sa 27. 10. 1929 v Drahovciach (okres Piešťany). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1952 nastúpil do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave. Od roku 1954 až do 31. 1. 1990 sa nepretržite venoval kartografickej tvorbe, a to v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave v Bratislave, v Kartografickom a reprodukčnom ústave v Modre-Harmónii (od roku 1963 v Bratislave), v Kartografii, n. p., Bratislava a v Slovenskej kartografii, n. p. a š. p., Bratislava. Od roku 1970 až do odchodu do dôchodku vykonával funkciu šéfredaktora – prvého námestníka riaditeľa Slovenskej kartografie. V rokoch 1972 až 1975 absolvoval prvý beh postgraduálneho štúdia odboru geodézie a kartografia na Stavebnej fakulte SVŠT. Zaslúžil sa o vydávanie kultúrnych a kartografických diel a výrazne pomáhal pri spracovaní Atlasu SSR. Čitatelia Geodetického a kartografického obzoru ho v rokoch 1970 až 1977 poznali ako autora príspevkov a člena redakčnej rady. Aktívne pracoval v terminologickej komisii Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky a bol spoluautorom Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998). Bol nositeľom vyznamenání. Do dôchodku odišiel 1. 2. 1990. Zomrel 23. 9. 2001 v Bratislave.

Ing. Václav Morch

Narodil se 21. 11. 1909. Po absolvování zeměměřického studia pracoval u katastru v Trenčíně. Pro výborné pracovní výsledky byl přeložen do Triangulační kanceláře Ministerstva financí, poté k oddělení triangulace tehdejšího Geodetického a topografického ústavu. Od roku 1956 pracoval na Ústřední správě geodézie a kartografie (pozdější Český úřad geodetický a kartografický), kde až do odchodu do výslužby byl vedoucím technického odboru. V letech 1958 a 1959 byl externím učitelem střední průmyslové školy zeměměřické v Praze. Zemřel 9. 1. 1979 v Praze.

Ing. František Mottl

Narodil se 8. 11. 1934. Bývalý vedoucí Střediska geodézie v Prachaticích byl ve vedoucích funkcích resortu Český úřad geodetický a kartografický (ČÚGK) od roku 1964. Byl nositelem čestného titulu Nejlepší pracovník resortu ČÚGK z roku 1970. Zemřel 21. 3. 2011.

Doc. Ing. Zdenek Novák, CSc.

Narodil se 18. 10. 1929 v Martině na Slovensku. Po studiu na gymnasiu a na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze, kde absolvoval v roce 1952, se podílel v tehdejší Geodetickém a topografickém ústavu na topografickém mapování. Roku 1960 se stal asistentem katedry geodézie Fakulty stavební ČVUT, odkud přešel na nově ustavenou katedru speciální geodézie. Od roku 1970 přednášel inženýrskou geodézii, na kterou především zaměřil své vědecké úsilí, a geodézii v podzemních prostorách. Hodnosti kandidáta věd dosáhl roku 1966, na docenta se habilitoval v oboru železniční geodézie roku 1972, jmenován byl roku 1973. Působil též jako školitel vědeckých aspirantů. V uvedených oborech byl publikačně významně činný v tuzemsku i zahraničí, je spoluautorem několika učebnic a skript. V letech 1986 až 1999 byl členem redakční rady časopisu Geodetický a kartografický obzor, byl dlouholetým místopředsedou Českého výboru společnosti geodézie a kartografie ČSVTS a členem Rady ČSGK. Po řadu let byl předsedou, později členem výboru odborné skupiny 1701 ČSGK a členem vědecké rady Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického. Jeho činnost byla oceněna řadou resortních vyznamenání, např. Felberovou medailí ČVUT III. stupně. Po odchodu do důchodu ještě do roku 2003 spolupracoval s mateřskou katedrou. Zemřel 10. 8. 2013. Viz také GaKO 25/67, 1979, č. 10, s. 287 a 35/77, 1989, č. 10, s. 251.

RNDr. Josef Peterka

Narodil se 1. 12. 1889 v Boněnově (okres Tachov). Byl vedoucím pracovníkem oddělení fotogrammetrie ve Vojenském zeměpisném ústavu a později v Zeměměřickém úřadu Čechy a Morava Praze. Byl prvním docentem fotogrammetrie na České vysoké škole technické v Brně. Byl činný spolkově, o svých praktických zkušenostech přednášel nebo publikoval a zúčastňoval se sjezdů organizovaných mezinárodní společností fotogrammetrickou. Zemřel 11. 3. 1964 v Praze.

Ing. Jan Poppe

Narodil se 13. 11. 1914 v Praze. Po studiích na ČVUT v Praze pracoval v katastrální měřické službě. V roce 1949 nastoupil do funkce vedoucího zeměměřického oddělení Okresního národního výboru v Říčanech a od roku 1954 pak pracoval v tehdejší Oblastní ústavu geodézie a kartografie (OÚGK) v Praze jako vedoucí Střediska geodézie, provozní inženýr a hlavní geodet pro Středočeský kraj. Později vedl oddělení technické kontroly a od roku 1974 byl jmenován do funkce technického náměstka OÚGK. Své všestranné odborné zkušenosti a znalosti, jakož i organizační smysl uplatnil při rozvoji mapovacích prací a při práci středisek geodézie. Zemřel 2. 6. 2003.

Ing. Ján Pravda, DrSc.

Narodil sa 12. 12. 1934 v Šenkviaciach (okres Pezinok). Po ukončení štúdia kartografie na Moskovskom inštitúte inžinierov geodézie, fotogrammetrie a kartografie nastúpil v roku 1960 do Kartografického a reprodukčného ústavu v Modre-Harmónii (od roku 1963 v Bratislave) ako technický redaktor. V rokoch 1967 až 1969 pôsobil vo funkcii riaditeľa Kartografického nakladateľstvá, n. p. (KN), Praha, odštepny závod v Bratislave. Po zlúčení KN Praha, odštepny závo-

du v Bratislave a Kartografie, n. p., Bratislava do Slovenskej kartografie, n. p., Bratislava 1. 1. 1970 prešiel do tohto národného podniku do funkcie šéfredaktora, ktorú vykonával do 14. 8. 1970. 17. 8. 1970 nastúpil, na základe konkurzu, do Výskumného ústavu geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave. Tu, ako zodpovedný riešiteľ, pracoval na výskumných úlohách spojených so štúdiou na vytvorenie Atlasu SSR, jeho projektovou dokumentáciou vrátane úvodného projektu, ako aj s metódami jeho spracovania. Vo VÚGK pôsobil do 29. 2. 1976. 1. 3. 1976 prešiel do Geografického ústavu (GÚ) Slovenskej akadémie vied (SAV), do oddelenia kartografie a geoinformatiky, kde pracoval ako vedecký zamestnanec a od roku 1993 až do 28. 2. 2007 ako vedúci vedecký zamestnanec. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied (CSc.) získal v roku 1977 a doktora geografických vied (DrSc.) v roku 1993, ako prvý slovenský kartograf. Koncom sedemdesiatych rokov založil v GÚ SAV kartoreprodukčné laboratórium. Aktívne sa podieľal na kartografickom spracovaní a vydaní Atlasu SSR (Bratislava 1980) ako člen redakčnej rady (RR) a lektor viacerých máp a Etnografického atlasu Slovenska (Bratislava 1990) ako člen RR a vedúci prvej kapitoly. Bol autorom koncepcie reliéfného atlasu sveta. V rokoch 1991 až 1994 bol editorom medzinárodného korešpondenčného seminára „Kartosemiotika“ (Bratislava – Drážďany). Stál pri zrode Kartografických listov (KL) – ročenky Kartografickej spoločnosti (KS) SR – vydávaných od roku 1993 KS SR a GÚ SAV. V rokoch 1990 až 2000 externe prednášal na Prírodovedeckej fakulte (PríF) Univerzity Komenského (UK) v Bratislave predmet mapový jazyk, na ktorý napísal dočasnú vysokoškolskú učebnicu (skriptá), ktorá vyšla v dvoch vydaniach (Bratislava, 1. vydanie 1997, 2. doplnené vydanie 2003). Okrem toho pre poslucháčov PríF UK napísal v spoluautorstve skriptá Počítačová tvorba tematických máp (Bratislava 2004). Bol tiež spoluautorom skriptu Kartografická tvorba a reprodukcia (Bratislava 1978) pre poslucháčov odboru geodézie a kartografia Stavebnej fakulty Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave, ktoré vyšli v dvoch vydaniach. V oblasti výskumu bol priekopníkom vypracovania teoretickej koncepcie mapového jazyka ako formalizovaného znakového systému mapy, ktorá našla uplatnenie aj v zahraničí. Jeho výskumnú správu Základy koncepcie mapového jazyka (Bratislava 1990, 168 s.) vydal GÚ SAV tlačou. Napísal 49 odborných a vedeckých článkov a 49 príspevkov do rubrik časopisu Geodetický a kartografický obzor. Okolo 100 ďalších príspevkov publikoval aj v Geografickom časopise, v KL, v Geographia Slovaca, v zahraničných časopisoch a v zborníkoch z konferencií a sympózií. Je tiež autorom Stručného lexikónu kartografie (Bratislava, GÚ SAV 2001 a Veda 2003) a spoluautorom 5 monografií. V rokoch 1987 až 1999 bol aktívnym členom terminologickej komisie ÚGKK SR a spoluautorom Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katas-tra (Bratislava 1998). V tejto aktivite pokračoval aj ako člen technickej komisie Geodézia a kartografia Slovenského ústavu technickej normalizácie (SÚTN – 1999 až 2007). Tu sa venoval preberaniu medzinárodných noriem ISO z oblasti geografických informácií (27 noriem) a vypracoval slovenskú technickú normu – STN 73 0401-3 Terminológia v geodézii a kartografii. Časť 3: Terminológia kartografie a geografických informačných systémov (Bratislava, SÚTN 2009, 92 s.). V roku 2004 získal ocenenie „Významná osobnosť SAV“ a Cenu

LITA (Slovenská literárna agentúra) za encyklopedickú činnosť. Do dôchodku odišiel 1. 3. 2007. Zomrel 17. 2. 2010 v Bratislave.

Doc. Ing. Miloslav Růžek, CSc.

Narodil se 12. 11. 1929 v Praze. Po absolvování gymnázia v roce 1948 ukončil v roce 1952 zeměměřická studia na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze. Po sedmi letech praxe v oboru topografického mapování a zejména ve funkci vedoucího oddílu letecké stereofotogrammetrie dřívějšího Geodetického a topografického ústavu se stal odborným asistentem katedry mapování Fakulty stavební ČVUT a věnoval se nadále fotogrammetrii. Kandidátskou práci obhájil roku 1972, docentem byl jmenován roku 1993. Je autorem řady domácích i zahraničních referátů a publikací, spoluautorem skript. Je nutno připomenout, že 12 let byl čs. reprezentantem ve sportovní gymnastice. Zemřel 16. 4. 2009 v Praze.

Doc. Ing. Josef Šmidrkal, CSc.

Narodil se 26. 11. 1929 v Dolní Branné (okres Trutnov). Po maturitě na střední průmyslové škole strojní v Kutné Hoře absolvoval roku 1952 zeměměřictví na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze a stal se asistentem prof. J. Kloboučka na ústavu fotogrammetrie, později katedra mapování, Fakulty stavební (FSv) ČVUT. Od roku 1965 byl kandidátem věd, v roce 1968 byl jmenován docentem na podkladě habilitační práce z oboru fotogrammetrie, obhájené v roce 1967. Byl autorem více než stovky odborných prací z oboru fotogrammetrie. Významná byla i jeho činnost pedagogická. Po řadu let až do roku 1993 s plným úspěchem zastával funkci proděkana oboru geodézie a kartografie FSv ČVUT. Na odpočinek odešel roku 1994. Zemřel 21. 8. 1999. Viz také GaKO 25/67, 1979, č. 12, s. 325 a 35/77, 1989, č. 11, s. 266.

Prof. Ing. Dr. Josef Trnka

Narodil se 4. 12. 1904 v Plzni. Byl vedoucím katedry geodézie na Fakultě stavební ČVUT v Praze, prorektorem ČVUT a náměstkem ministra školství pro vysoké školy. Byl pokračovatelem díla prof. J. Pantoflíčka, významným pedagogem s rozvázným a lidským vztahem jak ke studentům, tak i ke svým spolupracovníkům. Jeho publikační činnost byla věnována otázkám geodézie a aplikaci fotogrammetrie pro speciální účely stavebnictví. Zemřel 18. 11. 1962 v Praze.

Doc. Ing. Otakar Vosika, CSc.

Narodil se 23. 10. 1929 v Nižním Selišti (bývalá Podkarpatská Rus). Po studiích na gymnáziu a absolvování zeměměřického studia na ČVUT v Praze (1953) získal bohatou praxi zejména v investiční výstavbě jako civilní zaměstnanec armády. Roku 1960 se stal asistentem na tehdejší katedře geodézie Fakulty stavební ČVUT v Praze. Záhy přešel na nově vzniklou katedru speciální geodézie a věnoval se především otázkám rozvíjející se inženýrské geodézie. V letech 1970 až 1993 byl pověřen přednáškami tohoto oboru a předmětu měření podzemních prostor. Vědeckou hodnost kandidáta věd obhájil roku 1968, habilitační práci 1971. Mezi roky 1972 až 1990 byl vedoucím katedry speciální geodézie, v letech 1976 až 1980 proděkanem oboru geodézie a kartografie a v období let 1980 až 1990 proděkanem

fakulty. Své schopnosti prokázal jako expert při výstavbě přehrady v Ghaně v letech 1965 až 1967 a při egyptologických expedicích Univerzity Karlovy roku 1962 a v období let 1986 až 1988. Je spoluautorem oblíbených učebnic a skript a autorem mnoha odborných pojednání v tuzemském i zahraničním tisku i na konferencích. Jeho pedagogická a odborná činnost, která zahrnovala i vedení vědeckých aspirantů, byla oceněna řadou resortních vyznamenání jako např. Felberovou medailí ČVUT II. stupně z roku 1984. Zemřel 7. 5. 1998 v Hradci Králové. Viz také GaKO 25/67, 1979, č. 12, s. 338.

Ing. Vilém Vyhňálek

Narodil se 30. 11. 1924. V resortu ČÚGK pracoval od roku 1950, od roku 1961 zastával vedoucí funkce na úrovni vedoucího oddílu a vedoucího detašovaného pracoviště až po vedoucího Střediska geodézie v Plzni-sever. Jeho dlouholetá záslužná pracovní činnost byla v roce 1976 oceněna udělením titulu Nejlepší pracovník resortu ČÚGK. Zemřel v roce 2009.

Ing. Vincenc Vyskočil, DrSc.

Narodil se 24. 10. 1929 v Mladé Boleslavi, kde vystudoval reálné gymnasium. Studium zeměměřičtví absolvoval roku 1952 na pražském ČVUT a nastoupil jako vědecký aspirant do bývalého Ústředního ústavu fyzikálního, od roku 1953 Geofyzikálního ústavu Akademie věd. Roku 1958 získal hodnost kandidáta věd, v letech 1971 až 1980 byl vědeckým sekretářem a od roku 1980 vedoucím gravimetrického oddělení. Věnoval se problematice zpracování a interpretace tíhových měření, využití gravimetrických metod ke studiu hlubinné stavby zemské kůry, analýzám přesnosti tíhových map, studiu statistických vlastností geofyzikálních polí, otázkám izostáze, hustotních modelů zemské kůry a stavebního pláště Země. Vědeckou hodnost doktora věd získal roku 1994 na Vysoké škole báňské v Ostravě. Po několika let externě působil na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy, zastával funkci sekretáře Čs. národního komitétu geodetického a geofyzikálního, a byl členem řady odborných vědeckých komisí. Mezinárodně ceněné výsledky jeho práce byly přínosem k rozvoji gravimetrického výzkumu. Publikoval více než stovku odborných prací, mezi něž patří i spoluautorství rozsáhlé monografie *Theory of the Earth's Gravity Field* z roku 1973. Zemřel 10. 2. 2012. Viz také GaKO 35/77, 1989, č. 11, s. 267.

1. 11. 1789 – **vstoupil v platnost katastrální operát, takzvaný josefský katastr**, který začal vznikat na základě patentu císaře Josefa II. ze dne 20. 4. 1785. Katastr navazoval na tereziánské katastry, ale zavedl přesné vyměřování velikosti parcel a nahradil usedlost, coby dosud platnou berní jednotku, jednotkou menší – pozemkem. Bez ohledu na to, zda se jednalo o půdu poddanskou či vrchnostenskou – což bylo pokletým záměrem, mělo ovšem za důsledek krátkou platnost tohoto katastru. V každé katastrální obci již v roce 1784 vyměřovala a sepisovala všechny pozemky komise složená z vrchnosti, rychtáře, sedláků a místy i zeměměřiče. Pozemky pak byly číslovány tzv. topografickými čísly. U každé parcely je uváděn majitel, číslo popisné jeho domu, popis umístění pozemku, dále pak výměra parcely (určená provazci, latěmi či zeměměřičem), její

kultura a výnos. Výnosy a výměry jsou na konci knihy sečteny pro celou obec. Každá katastrální obec má svůj vlastní elaborát, mapy pořizovány nebyly. V josefském katastru jsou prvně užitá čísla popisná jednotlivých obytných budov. K očíslování došlo již v říjnu 1770, a bylo provedeno vojskem. Josefský katastr byl uzavřen 25. 8. 1789 a v platnost vstoupil k bernímu roku 1790 (tj. od 1. 11. 1789). Tím mělo být zrušeno daňové zvýhodnění dominikálního majetku. To vzbudilo ovšem značný odpor. Josef II. zemřel 20. 2. 1790 a jeho nástupce Leopold II. pod nátlakem stavů patentem z 9. 5. 1790 Josefský katastr, resp. změny v placení berní daně zrušil. Proto byl roku 1792 vyhlášen kompromisní katastr nazývaný tereziánsko-josefský. Tento stav trval až do vyhlášení stabilního katastru (1835 až 1860).

1. 12. 1879 – **v Košiciach bola otvorená Škola na výchovu a vzdelanie lúkarských majstrov na vodné a melioračné práce**, od roku 1881 s názvom Škola vodotechnických majstrov. Vyučovali sa v nej, okrem iných, aj predmety: praktická geometria, technické kreslenie, stavitelstvo, vodné stavby a ich meranie, mapovanie. V roku 1918 dostala názov Štátny melioračný ústav a v roku 1923 Štátna melioračná škola. V rokoch 1939 až 1945 sa sťahovala do Sabinova, Martina a Banskej Bystrice. V školskom roku (šk. r.) 1945/1946 sa vrátila do Košíc. V šk. r. 1946/1947 bola zriadená Štátna vyššia vodohospodárska škola na výchovu stredných technických kádrov v oblasti zememeračskej a stavebno-dopravnej. Od roku 1950 mala názov Vyššia priemyselná škola stavebná a od šk. r. 1954/1955 Priemyselná škola stavebná a zememeračská. V roku 1969 sa jej názov zmenil na Strednú priemyselnú školu a v roku 1973 na Strednú priemyselnú školu stavebnú. **Od roku 1992 má názov Stredná priemyselná škola stavebná a geodetická.** Škola za viac ako 100 rokov existencie vychovala stovky zememeračských/geodetických a stavebných odborníkov.